

Ενδεικτικές απαντήσεις στο μάθημα των Λατινικών

Επιμέλεια απαντήσεων: Κώστας Σίδερης - Νίκη Παπαϊωάννου

Μετάφραση

Το παράδειγμα αυτό παρακίνησε κάποιον παπουτσή να μάθει σε ένα κοράκι τον ίδιο χαιρετισμό. Για πολύ καιρό ξόδευε μάταια τον κόπο του· κάθε φορά που το πουλί δεν απαντούσε, ο παπουτσή συνήθιζε να λέει «Κρίμα στο λάδι και τον κόπο μου».

Αν όμως ίσως, όπως συμβαίνει συνήθως, πέσουν, τότε γίνεται αντιληπτό πόσο τους έλειπαν οι φίλοι. Αυτό είναι που λένε ότι είπε ο Ταρκύνιος, όταν ήταν εξόριστος: «Τότε κατάλαβα ποιους είχα πιστούς φίλους, (και) ποιους άπιστους, όταν πια δεν μπορούσα να ανταποδώσω τη χάρη ούτε στον άλλο από τους δύο».

Η Πορκία, η σύζυγος του Βρούτου, όταν έμαθε το σχέδιο του άντρα της να σκοτώσει τον Καίσαρα, ζήτησε ένα μαχαιράκι μανικιουρίστα δήθεν για να κόψει τα νύχια της και αυτοτραυματίστηκε με αυτό καθώς της γλίστρησε δήθεν κατά τύχη. Έπειτα ο Βρούτος, όταν τον κάλεσαν στην κρεβατοκάμαρα οι υπηρέτριες με ξεφωνητά, ήρθε για να τη μαλώσει, γιατί τάχα είχε κλέψει την τέχνη του μανικιουρίστα.

B1α.

pari

diutius

inopum

haec

QUO (σύμφωνα με τη σχολική γραμματική – «quia» σύμφωνα με τις απαντήσεις της Πανελληνίας Ένωσης Φιλολόγων)

neuter

cultelli

ungues

mihi

eius

B1β. Ea exempla sutores quosdam incitaverunt (ή incitavere).

B2.

doctu

respondendo

solentium

perdam

faciendus

casuris

sunto

diceremur

fert

referre

interfice

cognoscetis

elaberentur

resecuerit

obiurgavisse

Γ1α. Postquam (Brutus) vocatus est Εκφέρεται με οριστική παρακειμένου (vocatus est), γιατί δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν σε σχέση με το ρήμα εξάρτησης «venit». Εκφέρεται με οριστική γιατί η πράξη μας αφορά καθαρά από χρονική άποψη.

Γ1β.

“Quos fidos amicos habui?”

Γ1γ.

Homines dicunt Porciam, Bruti uxorem, cultellum tonsorium poposcisse.

Γ1δ.

«quod Tarquinius dixisse fertur exulans». Το ρήμα εξάρτησης «fertur» είναι παθητικό λεκτικό, οπότε το υποκείμενο του ρήματος όπως και του ειδικού απαρεμφάτου τίθεται σε πτώση ονομαστική επί ταυτοπροσωπίας (άρση λατινισμού) και έχουμε προσωπική σύνταξη. Σε ονομαστική τίθεται και η μετοχή «exulans» επειδή είναι συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος.

Γ2α.

Id exemplum sutorem quendam incitat, ut corvum doceat parem salutationem. Το ρήμα εξάρτησης είναι σε αρκτικό χρόνο (incitat: οριστική ενεστώτα), οπότε η δευτερεύουσα εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα (doceat) και δηλώνει με βάση την ακολουθία των χρόνων το σύγχρονο στο παρόν.

Γ2β.

α) Quodsi forte caderent, tum intellegeretur.

β) Quodsi forte cecidissent, tum intellectum esset.

Γ2γ.

obiurgatum eam (αιτιατική σουπίνου)

ut obiurgaret eam (τελική πρόταση)

qui obiurgaret eam (αναφορική-τελική πρόταση)

eius obiurgandae causa (εμπρόθετη γενική γερονδιακού (αναγκαστική γερονδιακή έλξη)